

ΟΜΙΛΙΑ
ΤΗΣ Α. Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
κ. κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΝ ΑΥΤΟΥ
ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΚΙΗΝΟΥ
(9 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2013)

Ἱερώτατε Μητροπολίτα Ταλλίνης καί πάσης Ἑσθονίας κύριε Στέφανε,

Ἱερώτατοι καί Θεοφιλέστατοι ἅγιοι ἀδελφοί,
Ἀγαπητέ κύριε Διευθυντά τοῦ σχολείου τούτου,
Ἀγαπητά μας παιδιά,

Μέ πολλήν χαράν εὕρισκόμεθα σήμερον στό σχολεῖόν σας, ἐπισκεπτόμενοι τήν πατρίδα σας, τήν Ἑσθονίαν, ἐρχόμενοι ἀπό τήν Κωνσταντινούπολιν, τήν πόλιν πού ἔδωκε τά φῶτα τῆς χριστιανικῆς πίστεως στίς χῶρες αὐτές τοῦ βορρᾶ, πρὶν ἀπό χίλια καί πλέον χρόνια.

Χαιρόμεθα πού ὁ Θεός ἔδωκε τήν εὐλογία νά σᾶς γνωρίσωμεν καί νά σᾶς ἀπευθύνωμεν μερικούς λόγους, μερικές συμβουλές, κατά τήν ἐπιθυμίαν καί τήν παράκλησιν τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου σας, ὁ ὁποῖος τόσο σᾶς ἀγαπάει καί σᾶς σκέπτεται.

Εὐχαριστοῦμεν πολύ γιά τήν ὑποδοχήν καί τήν ἀγάπην σας, ἡ ὁποία ἀντανაკλᾶ στό Οἰκουμενικόν μας Πατριαρχεῖον, τό ὁποῖον ἐκπροσωποῦμεν.

Τό Σχολεῖον στό ὁποῖον εὕρισκεσθε σᾶς δίδει τήν δυνατότητα νά καλλιεργήσετε καλλίτερον τό μουσικόν τάλαντον, τό ὁποῖον σᾶς ἔδωκεν ὁ Θεός, καί νά τό αὐξήσετε, νά τό ἀξιοποιήσετε. Αὐτό σᾶς εὐχόμεθα ὀλοψύχως καί μέ πατρικήν ἀγάπην.

Ὅμως δέν πρέπει νά ξεχνᾶτε ποτέ, ὅ,τι καί ἂν κάνετε στήν ζωήν σας, ὅσον καί ἔάν ἐπιτύχετε, Αὐτόν πού εἶναι ἡ πηγὴ κάθε καλοῦ, τόν Θεόν.

Στήν ζωήν σας, παιδιά μου, θά ἔχετε νά ἀντιμετωπίσετε πολλά

διλήμματα. Θά ἔλθουν πολλές φορές πού θά κληθῆτε νά ἐπιλέξετε ἀνάμεσα στό καλόν καί στό κακόν, στήν ἀρετήν καί στήν ἀμαρτίαν. Γι αὐτό πρέπει ἀπό τώρα νά ἐτοιμάζεσθε γιά αὐτές τίς στιγμές, ζώντας κοντά στήν Ἐκκλησίαν μας καί μέ ἀγῶνα νά ἐφαρμόζετε τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ καί τοῦ Εὐαγγελίου, μελετώντας τό Εὐαγγέλιον καί τά ἄλλα πνευματικά βιβλία, τά ὁποῖα μᾶς προσφέρει ἡ Ἐκκλησία.

Μήν ξεχνᾶτε ὅτι ἡ εὐτυχία δέν εὐρίσκεται στήν ἄνεσιν καί στήν εὐκολίαν, στόν πλοῦτον καί στήν πολυτέλειαν. Ὁ κόπος, οἱ δυσκολίες, ὁ ἀγῶνας, συχνά ὁ πόνος, εἶναι τά μέσα τά ὁποῖα μᾶς ἔδωκεν ὁ Θεός γιά νά Τόν πλησιάσουμε περισσότερο καί νά Τόν καταλάβουμε. Γι αὐτό πρέπει νά ἐπιλέγετε τό δύσκολον, ὄχι τό εὐκολον. Ὅ,τι εἶναι κουραστικόν καί κοπιαστικόν, αὐτό εἶναι πού θά σᾶς ἀγιάσει καί θά σᾶς καταξιώσει ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

Στόν ἀγῶνα αὐτόν δέν θά εἰσθε μόνοι. Θά εἶναι μαζί σας οἱ ἅγιοι καί οἱ μάρτυρες τῆς Ἐκκλησίας μας καί ἰδιαίτέρως ἐκεῖνοι τῆς Ἑσθονίας.

Σήμερον, παιδιά μου, δέν εἶναι εὐκολο νά εἶναι κανεῖς χριστιανός, νά ζῆ χριστιανικά. Αὐτός πού ζῆ χριστιανικά μπορεῖ νά ἀντιμετωπίζῃ τήν εἰρωνίαν τοῦ κόσμου καί τόν χλευασμόν. Ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος πράττει τό κακόν καί τήν ἀμαρτίαν δέν μπορεῖ νά ἀντέξει ὅτι ὑπάρχουν ἄνθρωποι πού ζοῦν διαφορετικά ἀπό αὐτόν καί ζοῦν ὅπως θέλει ὁ Θεός, καί ἐπειδή αἰσθάνεται νά ἐλέγχουν τήν ζωή του, ἀκόμη καί ἂν αὐτοί δέν τοῦ λέγουν τίποτε, προσπαθεῖ νά τούς κἀνῃ ὅπως εἶναι ὁ ἴδιος, γιά νά μήν ἐλέγχεται.

Ἀλλά ἐσεῖς ἀγωνισθῆτε νά εἰσθε ὅπως σᾶς θέλει ὁ Θεός καί ὄχι οἱ ἄνθρωποι, τίμιοι, ἀγνοί, ἀγαθοί, νά δείχνετε ἀγάπη πρός ὅλους, νά ἀγαπᾶτε καί νά ὑπακούετε τούς γονεῖς σας, νά ὑπακούετε καί νά σέβεσθε τούς δασκάλους σας πού κοπιᾶζουν γιά σᾶς, καί ὁ Θεός θά σᾶς εὐλογήσῃ στήν ζωήν σας καί θά σᾶς βοηθᾶει σέ κάθε δυσκολίαν.

Ὁ σκοπός τῆς ζωῆς μας εἶναι νά φθάσωμε στόν Θεόν. Καί ποιός εἶναι ὁ Θεός; Τόν ὀρισμόν μᾶς τόν δίνει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, λέγοντας: «ὁ Θεός ἀγάπη ἐστίν». Γι αὐτόν τόν λόγον ἡ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας ἀποσκοπεῖ στό νά μᾶς βοηθήσῃ νά φθάσωμεν στήν ἀπόλυτον ἀγάπην, πού εἶναι ὁ Θεός. Καί ἀγάπη δέν μπορεῖ νά ὑπάρξῃ ὅπου ὑπάρχει ἔστω καί ἴχνος ἐγωῖσμοῦ ἢ ἴχνος ἰδιοτέλειας. Ὁ ἐγωῖσθής ἄνθρωπος δέν μπορεῖ νά ἀγαπᾶ, γιατί νά ἀγαπᾶς τόν ἄλλον σημαίνει πάνω ἀπό ὅλα καί πρῶτα ἀπό ὅλα νά θέτῃς τόν ἄλλον, νά ὑπερβαίνῃς τόν ἑαυτόν σου, νά ζῆς γιά τόν ἄλλον ἄνθρωπον. Στό πρόσωπον τοῦ ἄλλου πρέπει νά βλέπουμε τόν ἴδιον τόν Θεόν. «Εἶδες τόν ἀδελφόν σου; Εἶδες

Κύριον τόν Θεόν σου», λέγουν οί πατέρες τῆς Ἐκκλησίας. Κάτι πού κάνουμε στόν ἄλλον εἶναι σάν νά τό κάνουμε στόν ἴδιον τόν Χριστόν. Ἡ ἀγάπη θά παραμείνει στους αἰῶνες.

Ὅλη ἡ προσπάθεια τῆς ζωῆς μας πρέπει νά εἶναι νά ἀγαπήσωμεν τόν Χριστόν. Ἐάν τόν ἀγαπήσωμεν, τότε ὅλα θά εἶναι γιά μᾶς εὐκολα. Γιατί τίποτε στόν κόσμο δέν ὑπάρχει πιά πολυτιμον ἀπό τόν Χριστόν. Μέ τίποτε ἄλλο δέν εἶναι δυνατόν νά Τόν ἀνταλλάξουμε. Καί τίποτε πολυτιμότερον δέν ἔχουμε στόν κόσμο ἀπό τήν ψυχήν μας. Κάποτε, στά χρόνια τῶν μεγάλων διωγμῶν τῶν χριστιανῶν, ἕνας δικαστής λέγει σέ ἕνα νέον δεκαεπτά ἐτῶν:

Ἐάν πατήσης τόν Σταυρό τοῦ Χριστοῦ, θά σοῦ δώσω μία ἀσημένιαν ράβδον.

Δέν εἶναι ἀρκετό, ἀπαντᾷ ὁ νέος.

Τότε ὁ δικαστής λέει: θά σοῦ δώσω μίαν χρυσοῦν ράβδον.

Καί αὐτή δέν φτάνει, λέγει ὁ χριστιανός.

Τί θέλεις παραπάνω; Ρωτᾷ ὁ δικαστής.

Καί ὁ νέος ἀπαντᾷ:

Κύριε Δικαστά, ἐάν θέλῃς νά πατήσω τόν σταυρόν πρέπει νά μοῦ δώσης τά μέσα γιά νά ἀγοράσω μίαν ἄλλην ψυχήν, ἐπειδή θά χάσω τήν ψυχή μου, πού εἶναι ὅ,τι πολυτιμότερο ὑπάρχει στόν κόσμο.

Καί μέ αὐτόν τόν τρόπον προχώρησε πρὸς τό μαρτύριον.

Ὁ ἅγιος Ταρσίζιος ἦταν ἕνα παιδί, ὅπως ἐσεῖς, ὅταν ἐμαρτύρησεν. Οἱ χριστιανοί τοῦ εἶχαν δώσει νά μεταφέρῃ τά Τίμια Δῶρα, τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ, στους χριστιανούς πού βρισκόνταν στίς φυλακές. Στόν δρόμο τοῦ ἐπιτέθηκαν παιδιά τῶν εἰδωλολατρῶν γιά νά τοῦ πάρουν τά Τίμια Δῶρα, ἀλλά αὐτός προτίμησε νά πεθάνῃ, σφίγγοντας στήν ἀγκαλιά του τά Τίμια Δῶρα, παρά νά ἀφήσῃ νά τοῦ τά πάρουν καί νά τά βεβηλώσουν οἱ ἐχθροί τοῦ Χριστοῦ. Γνώριζε ὅτι αὐτό πού βάσταζε ἦταν ὁ Χριστός καί γιά τόν Χριστό ἔδωσε τήν ζωήν του.

Ἔτσι λοιπόν καί ἐσεῖς ἀκολουθεῖστε μέ ὅλη σας τήν ψυχήν τόν Χριστό στήν ζωή σας. Μείνετε κοντά Του καί Αὐτός θά σᾶς κάνει παιδιά Του, ὅπως μᾶς ὑποσχέθηκε.

Σᾶς εὐχόμεθα καλήν πρόοδον στά μαθήματά σας καί κάθε εὐλογίαν ἀπό τόν Θεό.